

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Macelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

a dlul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Archiducele Albrecht.

În Arco, în vila sa așezată în acest loc încântător întocmit de natură, s'a stins vieța unui om, care a însemnat o bună parte din Austria modernă.

Istoria va conduce des pe scrutători pe dinaintea acestei figuri, ale cărei începuturi cad într'un timp de eroică înaltare și glorie și care-și sfârșiră zilele după ce a putut zice, că printr'o lungă muncă a reorganizat armata imperiului pentru luptele viitoare, dela care, dacă va fi se le poarte, tot glorie așteaptă!

A fost odrasla unui vestit conducător de oști, în ale cărui scrieri spiritul de mărirea Austriei a depus și frumoase idei politice; a fost luptător alături de un Radezky, ale cărui memorii militare serviau să lămurească situațiile strategice și militare din acele punct de vedere al mării Austriei.

Dintr'o astfel de atmosferă intelectuală nu putea să se decată un om, în care duhul casei sale este geniu inspirator de fapte consecutive cu trecutul glorios al Dinastiei; nu putea să se decată un soldat vrășmaș al revoluției democratice în contra principiului legitimist; nu putea să se decată acel guvernator ungar, de care se zice că arătând la mireasa vieții sale, la spădă, ar fi zis Ungurilor: asta-i și constituțiunea mea!

Dacă nu-i adevărată, e bine inventată vorba, care caracterizează, deși drastic, lumea lui de idei.

Archiducele Albrecht s'a născut la 1817, la 1837 a intrat în serviciul practic militar, la 1843 era FML.

La 1848, silit să părăsească Viena, s'a dus la oastea din Italia, unde era Radezky. Alături de bătăliile eroice, Archiducele își câștiga lauri pe câmpurile de luptă dela Santa-Lucia, Mortara, Novara. Aceste lupte sunt pagini de o viață militară ce aparțin și istoriei generale.

Al șeslea deceniu al veacului l'a petrecut în Ungaria ca comandant general. Acesta-i timpul în care Maghiarii revoluționari au învins și nu iubesc pe Archiducele, a cărui energică mână era chemată să readucă la mai bune sentimente un popor rătăcit și zurbagiu.

În curând el a fost chemat să apere apoi prin intervenții diplomatice pământurile Casei sale, pe care la 1848 le-a apărut cu spada, în Italia. Dar' nu a fost cu noroc; la Berlin, unde el a fost de două-ori trimis să caute a schimba mersul politicii naționale prusiene, el s'a lovit de un rival, care era în creștere și fi rămas superior: Bismarck. Ear' când acest nesucces diplomatic voia să-l schimbe în noroc, luând în mână sa comanda nenorocoasă din mâinile lui Benedek, s'a încheiat armistițiul și pacea cu Prusia.

De atunci Archiducele Albrecht nu a mai călcat pe teatre de război, dar' de atunci a lucrat neconștient la reorganizarea armatei, în care duhul lui avea și trebuia să-și aibă cel mai cald adăpost.

În Arco zace azi pe catafalc acest om, a cărui spădă nu-i mai simte nervoasă energie a mâinei sale.

Poporul român, ai cărui mulți fi au sângerat sub ochii lui și au murit auzind laudele lui, depune la picioarele acestui catafalc tributul său de iubire și doliu pentru marele bărbat!

Tirgheală cu magnații. Sub acest titlu „Nemzeti Ujság”, organul apponyist dela 18 c. scrie:

„În cercurile politice se vestește, că guvernul ia ca sigură învingerea în Casa Magnaților. Se pretinde, că înțelegerea s'a stabilit deja cu guvernamentalii din Casa Magnaților, care au făcut să cadă cele două proiecte ce au rămas spre rezolvare. Înțelegerea s'a făcut așa, ca guvernul să renunțe la înscrierea în lege a neconfesionalității.

„Dacă așa s'a hotărât, atunci astă nu însemnează altceva, decât abdicarea dela principiile politice religioase a guvernului Wekerle.”

Nemulțumirea naționalităților. „Münchener Allgemeine Zeitung” publică în numărul său dela 16 Februarie un articol, datat Ungaria-sudică, în care constată că nemulțumirea naționalităților crește mereu și că presa străină, sedusă întru că de cea maghiară, se înșală dacă admite, că chestia nu-i periculoasă. Se vorbește apoi de agenții unguri în străinătate, de fondul de dispoziție pentru presă; arată că fals și a privi pe Maghiari ca „spriginitori” ai triplei alianțe, când prin atitudinea lor față de naționalitățile ei sunt un element de slăbire al monarchiei habsburgice și prin armare și al triplicei. Arată apoi interesul german pentru Sași, care și ei sunt apăsați; procesul Memorandului îl numește o „monstruositate”, arată asupra proceselor doamnelor române și slovace, maghiarizarea justiției și administrației și apoi și corupția din țară. Și sfârșește: „Nu-i deci mirare, că aceste stări silesc pe cei inteligenți să fugă în România și Serbia pentru a nu fi puși sub zăvoare.”

Articolul, condensat într'o coloană, arată că scriitorul lui urmărește foarte atent tot ce se petrece la noi și cu noi.

Să disolvă. Partidul kossuthist, construit pentru a cultiva în poporul maghiar sovinișmul cel mai păcătos și intolerantă cea mai fără rușine, trece prin o crasă, ale cărei urmări nu este exclusă posibilitatea să fie o disolvare completă a partidului.

Chiar și foile oficiale ale partidului kossuthist constată marile neînțelegeri ce domnesc în sinul partidului, din care un deputat, Lits, a și ieșit deja... Se crede, că în curând îl vor urma și alții, fiind dispuși de vecinicele scandaluri și intrigi ce domnesc între partizanii partidului.

Capul plecat...? „Dreptatea” a emanat în numărul său din 4. Faur următoarea idee: „Lucrul cel dintâiu pe care ar trebui să-l urmărim ar fi, ca să ne ocupăm cu mult mai puțin de politica mare, asupra mersului căreia noi și așa nu putem influența, să ne ocupăm însă cu tot dinadinsul mai mult de nevoile noastre proprii.”

Am dori să știm: 1. de ce mai puțin „politica mare”; 2. ce trebuie să înțelegem sub acest cuvânt, nu în general, ci în stilul „Dreptății”; 3. de ce nu se poate să ne ocupăm și de „politica mare” și de „nevoile noastre proprii”; și în fine 4. „nevoile noastre proprii” nu au nici o legătură cu „politica mare”?

Vocea Slovacilor. Dintr'un articol bine simțit publicat în „Narodnie Noviny” dela 16 Februarie și intitulat: „Nu căutați apă sfântă la dracul”, găsim de bine a extrage următoarele:

„Odinioară, când barbarul trăgea de pe sclav nouă piei, nu te durea cum te doare astăzi, când îți omoară sufletul; dar' nici în privința siguranței vieții nu ne putem fâh cu o stare după recerînțele timpului. Să nu credeți; o să o ceară numai interesele elicei stăpânitoare, gendarmii și miliția pot împușca nepedepsiți poporul slovac. Pilde avem berechet cu privilegiul alevicilor și la furturile populare ale noastre.

„Da! ne consideră drept sclavi și voesc să și rămânem ca atari, ori să ne maghiarizăm. În contra unor astfel de tendințe trebuie să ne opunem cu dispreț pentru toate foloasele personale. Sau vom rămâne Slo-

vaci bucurându-ne de drepturi ce se cuvin omului, sau — nimic; căci, dacă ne maghiarizăm — ceea-ce de altfel este absurd — și așa nu ne așteaptă altceva decât perire, moartea. N'avem deci din ce alege.

„Hieronymi ori Perczel, tot atâtea: Slovacii și Români nu pot aștepta dela nici unul vr'o pornire spre mai bine. Dacă actualul ministru ar voi să fie drept, ar fi și îndepărtat plângerile noastre îndreptățite, căci trebuie să aibă cunoștință de ele.

„Guvernul actual nu e altceva decât o urmare a romanului sânger; rolurile sunt date altor persoane, în fond însă lucrul e același: strebrăi, cărora nimic atât de mult nu stă în cale ca îndeplinirea datorităților față de naționalitățile nemaghiare.

„Sași, aibă ei încredere în guvernul Bánffy, noi Slovacii și cu noi împreună Români și Sârbii nu așteptăm nimic bun dela acest guvern.

„Se joacă cu viața noastră, trebuie deci să ne apărăm; slavă Domnului, puterile ne cresc.”

Dela adunarea sâsească. Eată proiectul de rezoluție prezentat la adunarea alegătorilor sași din Brașov, de către dl Dr. Carol Lurtz:

„Considerând, că ministerul Bánffy nu numai că n'a dat garanțiile cerute de comitetul cercual în ședința sa dela 19 Ianuarie, privitor la recunoașterea programului popular sâsesc din 1890 și la respectarea legii naționalităților din 1868, ci că ministrul-prezident Bánffy, în vorbirile sale programatice pronunțate în parlament, pune la îndoială poporului sâsesc dreptul de a se încheia pe baza națională, — precum este vorba în programul sâsesc, — că tăgăduiește legalitatea organizației noastre naționale de azi;

„considerând, că ministrul-prezident asigură respectarea legii despre naționalități numai într'atâtă, întrucât o permit recerînțele statului național-maghiar;

„considerând mai departe, că ministrul cultelor și instrucțiunii publice, în vorbire — program a sa, pune în perspectivă înovări, prin care așezăminte importante ale autonomiei noastre bisericesti, dar' mai ales afacerile noastre școlare evang. sâsești sunt primejduite în cel mai mare grad chiar în rădăcinile lor; considerând în sfârșit, că trecerea administrației în mâinile statului, pusă în vedere de către ministrul de interne, așezăminte importante ale autonomiei noastre comunale și municipale sunt amenințate, că astfel îngrijirile trezite în poporul sâsesc prin aducerea aminte de trecutul ministrului-prezident apar ca și cu deservire justificată tocmai în urma declarațiilor făcute de el în ședința publică a Dietei;

„Adunarea alegătorilor sași din Țeara-Bârsei, ținută în ziua de 15 Februarie 1895 decide:

„Domnii deputați ai Dietei reprezentanți ai Țării-Bârsei să fie provocați a eși din partidul guvernamental.”

Precum știm deja acest proiect de rezoluție a intrunit numai cu 6 voturi mai puțin decât acel propus de adversarii „Verzilor”.

Ad retinendam Coronam.

Brașov și Sibiu!

Colo tinerimea ideală a avut un mare succes, ici triumfă un curent, ale cărui motive lumea obiectivă nu le prea poate pricepe, și pe care lumea mai cu sentiment o condamnă; de acolo sosi încoace cuvântul aspru de „lipsă de caracter”, de aici porni într'acolo cuvântul „boulă în Brașov”; între Brașov și Sibiu este o deosebire, care la Brașov a fost sancționată de o mare seamă de alegători; la Brașov Dr. Wolff și soții au fost bătuți de Dr. Carol Lurtz.

La alt loc am dat și vom mai da informațiunile necesare pentru a pute cunoaște bine mișcarea din sinul poporului sâsesc.

Azi, la loc de frunte, vom să depunem două observări, amindouă îndreptate în contra D-ului Wolff, a cărui direcție a triumfat în adunarea dela Sibiu. Ele vor explica pentru-ce noi în-

clinăm cu simpatiile noastre spre cei-ce — mai repede decât s'ar fi crezut — se înalță la Brașov pe zarea politică a Ardealului. Presupunem doară că la aceștia nu vom mai găsi pricină ca noi să mai repetăm odată aceleași obiecții.

Antău: Doctorul Wolff a ținut că-i cu cale — ori cu folos? — ca dînsul să repetă vechiul cuvânt despre poporul „paznic” al țării, despre „Grenz-wache”, ca și cum vorba ar fi cel puțin de Rhin și vorba din eroicele cântece germane, care glăsuiesc: „Sie sollen ihn nicht haben... Ce înseamnă acest cuvânt? Ce vrea Dr. Wolff cu această frază, care nu are nici un sens, dar' pe care a imprumutat-o, cu plăcere ori pentru ocazie dela „Maghiari”? Denunță, eată singura explicație a lucrului acestuia; denunță, că aici în Ostul împărăției ar fi nevoie de o specială caraulă.

Ne aducem bine aminte, că oratorul-deputat, care l'a ajutat să triumfe în adunarea dela Sibiu, a susținut într'o broșură (cam obscură) a sa dela 1878, că politicienilor nu li-se poate cere să se folosească totdeauna de mijloace morale. Ați admis mijloace imorale, cum este declamațiunea despre „Grenz-wache” — și se vă fie de bine!

Nu mai cât noi nu credem, că în acest chip poporul sâsesc este bine servit; nu putem crede, că un politician sas poate risca în mod atât de ciudat, să picure în sufletul compatrioților români simțiri dușmănoase.

Dr. Wolff a făcut-o însă și, după-ce într'un studiu publicat asupra raportului dintre Sași și Români în ziarul dela Brașov, în „Kronstädter Zeitung”, se constata — poate întâia oară la Sași — în cunoștință de cauză, că-i o acuză nedreaptă acuză despre lipsa de lealitate la Români, Dr. Wolff a resuscitat-o vorbind earăși despre necesitatea carulei Wolff — Melzl și altor honumculi.

Această resurrecție a denunțării acesteia trebuie explicată.

Și asta-i a doua obiecțiune ce voiam să-i facem dlui Dr. Wolff. Dacă, după D-Sa, este de lipsă ca prin felul său de a vedea, poporul sâsesc să fie împins spre curentul politicii maghiare (și mai ales spre unele mijloace ale ei) și dacă este, după ei, drept ce susține acest conducător și mai ales celalalt homunculi (în broșura citată), atunci rădăcina acestor convingeri trebuie să fie următoarea: Dr. Wolff nu fi ajuns să creadă, că poporul sâsesc nu se poate susține decât printr'o politică similară politicii maghiare? Numai așa putem înțelege atitudinea D-sale, numai așa putem explica stăruința de a vorbi numai de ai săi, ca de singura „Grenz-wache” și de a interveni pentru rămânerea într'un partid, în care partide naționale nu pot avea loc, care pentru moment are mare lipsă de Sași, dar' care — nu va avea totdeauna lipsă!

Dacă în fața acestor fel de stări, „Verzii” sași repetă atât de des cuvântul „onoare”, ne place a crede, că această noțiune are la ei un cuprins satisfăcător. Arme onorifice cer ei față de Maghiari, dar' și față de Nemaghiari o atitudine onorabilă! Ei, sperăm, nu se vor mulțumi cu onoarea ce le-o va da numai poporul lor, ale cărui interese voesc și trebuie să le apere, ci vor ține ca în corupta mocirlă politică a patriei noastre să poată însemna o linie de purtare bine văzută și de Români.

Pentru aceea am privit cu neașteptare așteptare la ce se va petrece la Brașov.

Ce s'a petrecut ne satisface, căci aici credem că s'a făcut un serios început de a fi drept și cinstit în acțiunile politice, de a căuta să împreună pe cei-ce au interese comune, nu să-i despartă prin nedreapta bănuire, ce o arunci asupra altora, când vorbești, de ce a fost, de „Grenz-wache”, și acum, când tu nu mai ești singur așa ceva!

Revista politică.

(Știri contradictorii.) De vre-o săptămână se ivesc în presă telegrame al căror adevărat izvor se bănuiește că este în Engiltera, spunând că tripla alianță se clătină și că peste tot n'are să mai fie reînviată. În toial astorfel de știri vine „Kreuzzeitung”, publicând în aceeași zi, în ediția de dimineață, și în cea de seara, două telegrame cu text contrar, una vestind apropierea Rusiei către puterile centrale, alta zicând că Țarul vrea să numească pe ambasadorul actual în Constantinopol Nelidov ca urmașul lui Giers, ceea-ce ar însemna o accentuare a politicii lui Alexandru III.

În sfârșit lui „Independence belge” i-se scrie din Berlin, că în cercurile rusești de acolo domnește convingerea, că în scurtă vreme Țarul se va apropia în mod ostentativ de cei doi împărați ai Germaniei și Austro-Ungariei, ba chiar că se va restabili vechia „alianță a celor trei împărați”. Tinutul Țar ar fi hotărât a se ocupa serios cu îmbunătățirea stărilor interioare din imperiul său, de aceea dorește să asigure pacea în înțelegere cu Viena și Berlinul.

Negreșit că toate aceste știri contradictorii și încă altele multe de același soi nu pot fi controlate la veracitatea lor. De aceea, pentru a le judeca după valoarea lor reproducem ce scrie ziarul dlui Kálnoky, „Fremdenblatt”, care publică ca trimisă din Berlin, următoarea notiță oficială:

„Privitor la chestiunea mult discutată în ultimele vremuri despre reînvierea sau disolvarea triplei alianțe se asigură în cercurile bine informate, că avonurile acestea nu sunt altceva decât ballons d'essai, valoarea cărora nu se poate prețui mai mult, ca și încercările repetate de mai înainte, adecă a semăna sămânța discordiei printre puterile triplei alianțe. Schimbările în constelațiunea politică care sau întemplat dela ultima reînviere a triplei alianțe în 1891, sunt înveredate. Dar' nimic nu s'a schimbat privitor la scopul, pentru hatărul căruia a luat naștere tripla alianță acum un deceniu și jumătate, adecă a menține pacea Europei pe baza de statu quo. Ear' dacă alianța în urmărirea acestui scop s'a dovedit nu se poate mai bine, cu atât mai puțin se poate pricepe motivul de a renunța la ea, cu cât chiar în forma ei actuală el nu pune nici o pedecă să se alipească la el și acele puteri, cari sunt gata, ca și puterile triplei alianțe, a se angaja într'a menține pacea. Aserțiunea, că la reînvierea triplei alianțe prestațiunile militare ale cutărei puteri din tripla alianță au să fie supuse unei revisuiri sau unei regulări, apare din acel punct de vedere neînțeleasă, cu cât, precum se știe, pactul alianței nu cuprinde nici o stipulațiune în această privință. A fost lăsat la apăsare fiecarei puteri tudeosebi a-și întocmi așa așezămintele lor militarești precum îi permit considerațiunile la finanțele statului și la interese ce are de apărât.”

(Chestiunea balcanică.) O ploaie de desmințiri se revarsă peste știrile sensaționale din săptămâna trecută. Nu e adevărat că principele Ferdinand al Bulgariei ar fi abzis, aceasta s'a văzut imediat a doua zi, căci tocmai pe când minciuna sbura cu repeziciune prin lume, domnitorul petrecea la unbal dat de colonia italiană din Sofia.

Agencia telegrafică a înaltei Porți din Constantinopol declară ca știre tendențioasă telegrama despre mobilizarea trupelor de rezervă turcești și mai ales încă din cauza stărilor din Macedonia, unde — zice desmințirea — „toate merg în regulă ca nici-o dată”.

Guvernul din Belgrad tăgăduiește și el că ar fi pus să se mobilizeze cinci regimente de infanterie, pe când în țară e liniște completă.

O singură știre ne desmințită până acumă răspândită de către „Agenția Stefani” din Roma, spunând că delegaților italieni trimiși în America au reușit în cercetările lor a dobândi dela martorii oculari mărturisiri importante despre măcelurile întemplate în districtul Sassun.

Poate-că înalta poartă va desminți și aceste știri și încă multe altele, până se va infunda atât de adânc în mămoli denegărilor, încât vor trebui să o scoată afară cei ce

...din Constantinopol. Unii membri ai comisiunii de cercetare a întâmplărilor din Arménia, au anunțat, ambasadorilor lor, respectiv de aici, că membrii turcești ai comisunii s'au opus dorinței lor de a visita un sat armenesc, ba acești din urmă lărau chiar de părere, ca martorii pot fi citați de acolo. În urma acestei denunțări, reprezentanții Engilterei, Franței și Rusiei s'au dus la Poarta, spre a dobandi, ca comisunea să primească porunca de a se duce în satul cu pricina. Poarta nu se hotărîse îndată.

(Noile alegeri în Austria). Ziarului croat „Obzor“ i-se scrie din Viena, că guvernul a adresat tuturor „capitanilor de cerc“ (protopretorilor) provocare a se pregăti pentru alegerile apropiate în Reichsrath. Guvernul are de gând a disolva actualul reichsrath și a scrie noile alegeri pentru luna Maiu viitor. Loezina ar fi: reforma electorală, căci principele Windischgrätz a luat înaintea coroanei angajamentul a o realiza, dar' dă de greutate în însuși cabinetul seu. Ministrul-president voește să pună în consiliul de miniștri chestiune personală spre a se convinge dacă e cu putință sau nu a realiza reforma electorală. Dacă nu sar pute decide pentru demisie, va disolva cel puțin parlamentul îndată într-una din primele ședințe ale sesiunii ce se deschide la 19 ale curenteii.

În ședința dela 15 Februarie a Dietei din Boemia, deputatul ceh-tinăr Dr. Podlipny a cetit expunerea de motive despre propunerea făcută de dñsul încă în sesiunea trecută: să se adune la un loc și într-un volum toate documentele privitoare la dreptul public al Boemiei. Deputatul german Heinzl propune trecerea la ordinea zilei; altul Dr. Hofman, zice că la timpul seu deputații germani de aceea votau în contra proiectului, deoarece vedeau în el o demonstrație politică. Deși acum chestiunea se prezintă mai mult din punctul de vedere arhivar, totuși și acum deputații germani consideră afacerea ca lucru de prisos.

Doi deputați cehi din colegiul marilor proprietari, anume prințul Friedrich Schwarzenberg (fideicomis) și A. Metal (alodial) declară că pentru ei proiectul Drului Podlipny are mai mare însemnătate, decât numai ca o colecție de material istoric și au accentuat perseverența lor fără rezervă pe lângă dreptul public istoric al statului boem. După-ce au mai vorbit doi deputați cehi pentru și unul german contra, referentul Dr. Podlipny a mulțumit celor doi membri din curia marilor proprietari, dând expresia speranței, că „față cu anunțarea prințului Schwarzenberg, se va pute realiza mergerea laolaltă a Cehilor-tineri cu grupul marilor proprietari“.

Proiectul a fost primit de cehi-tineri, cehi-bétrâni și marii proprietari. Contra au votat numai deputații germani.

Un cuvânt.

Pe basa unor mistificări făcute cu intențiunea de a-mi caupa mie și domnului Avel Pop Bociat, protopopul meu, neplăceri, de a face imposibilă lucrarea în centrul țiutului romantic al Ulpiei-Traiane, în Gră-

...comiterea delictului de agitațiune contra națiunii maghiare (magyar nemzet?), în urma căreia de fostul ministru de pe memorie Csáky, am fost suspendat din postul învățetoresc, căci, cum zice fostul ministru, un asemenea om periculos statului nu poate fi suferit învățetor.

Introducându-se investigațiunile, judele de instrucțiune propune și tribunalul reg. (tot acel tribunal) motivează în 8 puncte, cauza pentru care eu nu sînt vinovat cu comiterea delictului de agitațiune, deci senatul de atunci cu unanimitate aduce decia, că mă achită de a mă pune sub acasă atât pe mine, cât și pe dl protopop.

În contra acestui decia, dar' numai referitor la mine, apelează procuratura, apelează și Tabla reg. motivând, că are scrupuli contra mea, de care numai prin pertractarea finală s'ar pute curăți, mă pune sub acasă și ordonă pertractarea finală, ear' apelând eu la Curie finitul se prevedea, deciaul Tablei reg. din Cluj a fost ridicat la valoare de drept și eu am fost pus sub acasă, căci ce să faci? Statul era în primejdie, ear' milleniul fiind aproape le era teamă, că nu-l pot sërba.

Din luna lui August 1892, datul acelu eveniment, până acum s'a întins cauza mea, călătorind actele dela Pilat la Ana și de acolo la Caiafa.

Cu încredere în Dumnezeu și în dreptatea causei am pășit înaintea tribunalului în speranță, că va fi consecut cu sine și nu va declara de negru ceea-ce odată a fost declarat de alb.

Însă colo la pertractare ce să vezi? Toate furiile erau îndreptate contra mea și candidatului de avocat dl Andreiu Pop. Nu era deajuns presidential și 2 juzi votanți să strivească obiecțiunile valoroase ale apărătorului meu, acolo era și notarul, un copilandru, care ca un cocoșel saria și-și arăta pe față simțemntul ce nutreia față cu mine, ca-și-când ar zice: „Să se răstignească!“ Să se răstignească!“

În fața juzilor încă se vedeau simțeminte cari țiintau într-acolo se stoarcă numai fasiunii agravatoare, ba chiar fasiunile ușurătoare ale martorilor mei să le facă agravatoare.

Firește în acel sens s'a luat și protocolul.

Își începe apoi pledoarul substitutul procurorului din care merită atențiune următorul pasăgiu:

„Aici e vorba de agitatori, martorii acusatului încă au luat parte la acea adunare în care s'a agit contra națiunii maghiare, contra statului maghiar. Îmi pare rău că „un factor activ al acelei adunări, despre care am cetit în acte și am auzit pomendindu-se în ziua de azi, protopopul din Grădiște, nu stă pe acea bancă, pe care stă acusatul, îmi pare rău și foarte rău, că „acești martori produși de acusat nu stau pe bancă cu el, căci toți au agit, toți sînt „părtași delictului. (Martori mi-au fost 3 „Români, din cari doi preoți și 1 proprietar, „al 4-lea Armean, proprietarul hotelului, săracul Armean, era să ajungă pe banca acusatilor, alături cu mine). Repet îmi pare rău, că nu-l aveam pe toți în mîni, dar „mi-a succes a prinde pe acesta, (arată spre mine), pe acesta îl avem în mîni, se nu-l lăsăm acum, trebuie tngreunat (sufțani cell) „cu pedeapsă meritată, să vadă soții lui că „statul e mare, tare și puternic“.

Obosit de munca grea, de circa 12 minute, fluștea versed crăncena mea osândire și se așeză pe scaun.

Apărătorul meu dl A. Pop se ridică. Privirea-i vecinic zimbitoare face pe jurai să creadă, că zimbetul nu-i zimbet, ci pregătire spre atac. Începe deci apărarea cu ilegalitatea comisă, când s'a trimis miliție în Zaránd, trebuia deci motivată acea măsură vexatoare, cu condamnarea agitatorilor. Trebuia deci vinat după ei. Ah! asta e prea mult! A zice, că în Ungaria sînt și ilegalități și măsuri vexatoare, n'a putut-o suferi dl president Tolnay; deci bolidt de judele Pajor detrage cuvntul apărătorului, dar' tot se milostivește și ear' îl lasă să vorbească, amenințându-l că a treia-oră dacă va vătma acuritatea autorităților fi va detrage cuvntul.

Așa continuă apărătorul înșirînd unele consecuențe ale politice greșite de azi, folosind cu succes talentul seu și sdrobind total ficțiunile contrare, la care juzii și notărelul și-au arătat displacearea, se bufniau din cote și clătinau cu capul.

Când ajunse la maghiarisare și susținut tare ca însuși Maghiarii afirmă, că vreau să maghiarizeze cu forța, tot așa ministrii și societățile recunoscute și pârținite de stat, apoi face amintire de nefericitul Kosztzsky, de fericitul Hieronymi și de un comunicat din „Pesti Hirlap“, și afirmă, că nu Români agită, ci aceia care produc agitațiuni în Români, care demandă și propagă maghiarisarea, Judele Pajor intrerupe zicînd, „atunci statul agită“, după care presidentul Tolnay face al doilea memento de detragere de cuvnt. Continuînd apărătorul ajunge la vandalismele dela Turda, Arad și Șimleu (aci judele Pajor ear' se înspăimîntă și năcăjește, căci cum poate zice un Român, că Ungurii fac vandalisme, (acelea nu sînt vandalisme, ci cavalerism la 900 d. Chr.) Înșiră apoi atacurile îndreptate contra noastră, și când ajunge la articolul lui „Magyar Hirlap“: „Daună că moda nobilă de a trage în țapă a eșit din us, căt de ușor s'ar rezolva chestiunea română“, ochii dlui president erau umflați și roșii de mînie, și neputînd suferi atîta îndrăneală (??) detrase cuvntul apărătorului, care după o cuvntare de o jum. oră, fără a-și fi finit apărarea e silit să tacă. Merită amintire și împregiurarea, că apărătorul însemnase pe o hîrtie vre-o 18 contraste în fasiunile acusatilor, care acum serviau ca martori, deci s'a rugat de president să-l lase să pînăvina în acele însemnări, căci contraste sînt multe și nu le poate ține în minte în ord cronologic, ceea-ce presidential deneagă.

Văzînd aceste împregiurări fatale, vedeam că apărarea mea e ilusorie, știam că după 4—5 cuvinte nu mă mai lasă să vorbesc, și atunci numai îmi perd cumpetul, vedeam consecuența, știam ce mă așteaptă, deci am cugetat, că e mai bine să-l las să se legene în speranțe.

După replica procurorului, goală ca un fir uscat de urzică, mai mult cetită ca vorbită (lui i-s'a permis) și scurtă ca un vis, urma retragerea senatului, care după scurtă deliberare reapără și enunță modesta sentență cunoscută.

Nu m'am temut de pedeapsă, știam eu că machinațiunile contrare mă vor duce acol, știam că de temniță voiu ave parte, m'am mirat însă de dărnicia ce au avut-o juzii, când mi-au croit pedeapsa.

Prigonirea și persecuțiunea Românilor cu totă curagiu și aonegațiune e vedită, și ei toate atacurile ne dau sub masca că agităm.

Fac deci experiența și consecuența:

1. Paragrafii sus menționați numai asupra noastră se aplică ear' asupra Maghiarilor nu, pe când bine știut este, că cei mai mari agitatori sînt Maghiarii.
2. Căile noastre se despart tot mai mult de căile lor și ne înstrăinăm unii de alții.
3. Că cu nimica nu ajută ei mai cu scop la redeșteptarea poporului român, decât prin aceste goane.
5. Că toate au capăt în valea aceasta a plîngerilor.

N. Trîmbițonuu

CRONICĂ

Sibiin, 19 Februarie n.

† Archiducele Albrecht. Despre ultimele zile ale Archiducelui Albrecht, avem următoarele știri: În 16 Februarie seara, boala Archiducelui s'a agravat, pe la orele 6 a fost împărțit și cu Sîntele Taine ale muribunzilor. Buletinul edat în această seară este următorul: Aprinderea s'a lăfit și a atacat partea inferioară dela plămîna dreaptă. Funcțiunea inimii slăbește. Dr. Nothnagel, Dr. Wiederhofer, Dr. Hübel. În ziua următoare buletinul despre starea boalei Archiducelui a fost foarte nefavorabil, și cu toate acestea medicii dela baie, care aveau intrare și legături cu casa Archiducelui spun, că buletinul n'a fost destul de exact, starea Archiducelui a fost cu mult mai gravă decât spunea buletinul. Archiducele Rainer a depeșat Maiestății Sale Împărătului. Archiducesa Maria Rainer a stat mereu la patul bolnavului Archiduce și n'a vrut să-l părăsească nici la rugarea familiei, cu toate-că nu durmise câteva nopți de-arîndul. Noaptea pe la 12 ore 40 minute s'a trimis următoarea depeșe la Viena: Pericolul se apropie. Așteptînd în tot momentul catastrofa. Când s'a expedit această depeșe, moartea apropiată a Archiducelui se știa sigur.

Spirit național. Primim următoarea scrisoare: Inteligența română din Moldova-nouă mai de multe-ori a încercat, să se constituiească în societate sau corporațiune, pentru-că să se poată arangia petreceri și alte mișcări românești dar' nici-odată n'au putut să reușească, din causă că n'aveau conducători. De câteva luni însă a luat conducerea vrednicul nostru preot Traian Oprea a cărui intențiune nobilă se îndreaptă spre înaintarea și binele poporului român. D-sa a căutat să intrunească inteligența română îndemnându-i a-și procura foi românești, așa încât azi se edă la noi mulți tineri din țara noastră, la „Tribuna“ și „Foaia Poporului“ se adă chiar și în birturi, unde fiecare călător și om mai sarac le poate ceti; pe lângă aceea tot la inițiativa dñsului în seara de 9 Februarie st. n. a. c. s'a făcut o petrecere cu joc curat românească, de care demult nu a fost în Moldova-nouă. Îți salta inima când vedeai tineri români ba chiar și străini jucînd cu atîta foc Hora, care a durat cel puțin o oră, ear' petrecerea s'a terminat la 6 ore dimineața în ordinea cea mai bună, la a cărei întrefinere merită laudă comitetul arangiator, dar' cu deosebire bravul comerciant Alexandru Petrovici din loc. Cu acest prilegiu trebue să amintesc că doamna Silvia Oprea ni-a făcut frumoasă impresie îmbrăcată în mîndrul nostru costum național. Pentru toate aceste aducînd mulțumită dlui preot nu pot să nu-l rog să se nisească că să împreune cât mai des inteligența română, căci numai așa se va pute desvolta simțul național, care până acum foarte puțin a fost desvoltat în aceste pârți, deoarece aici era mai mult cel sərbesc desvoltat. Mai am o rugare îndreptată cătră toate d-nele române: ca să aibă bunătate să imiteze și dñsele pe d-na Oprea, ca mîndrul

...imbrătoșat. Bosniceanul

Archierii români. „Monitorul Oficial“ al regatului român (de Joi, 2 Februarie), publică decretul regal prin care: Prea cucernicul econom Alexandru Mironescu este întărit archiereu cu titlul de Craioveanu; precuviosul archimandrit Pimen Georgescu este întărit archiereu, cu titlul de Piteșteanu, și prea cuviosul archimandrit Meletie Dobrescu este întărit archiereu, cu titlul de Gălățianu serie „Timpul“.

Șezători revoluționare. Primim următoarele: Onorată Redacțiune! În Cronica „Tribunei“ din 13 Februarie n. a. c. nr. 25 sub titlul „Șezători oprite“, cutare „Sirius“ din „Turda“ mistificînd unele dispozițiuni, dictate în mod imperativ de starea, în care se află siguranța publică atît cea personală, cât și cea cu privire la avere în comuna Luna-de-Arieș (Sunt hoți și tâlhari în comună? Red. „Trib.“) — făcîndu-și haz, se trudește a le presenta onoratului public cetitor, ca-șicum unele dispoziții ar fi luate numai din „slugărnicie rușinoasă“, din exces de zel de a apăra „idea de stat“. Sînt convins, onorată redacțiune, că precum ați dispus a se publica, de sigur în bună credință, cele comunicate de „Sirius“, așa nu veți refusa a-mi publica nici rectificarea prezentă, bine știînd, că onorata Redacțiune nu poate decât să se bucure, când faima despre astfel de abuzuri se dovedește a fi numai mistificare reuțăcioasă. Desele excese, bâtleile, fururile, bejiile, jocurile hazarde, care, durere, și până acumiași au victimile în comuna noastră, și care se continuă cu patimă în ciuda tuturor opririlor, și pentru care mai mulți indivizi din Luna zac deja în temniță, ear' o mulțime tocmai acum sînt citați la lege, silesc pe orice antiste comunal, conștiu de chemarea sa, a le impede de cu timp prin lucrarea unor măsuri, la aparență chiar și mai radicale, dictate însă de legile polițiale și mai ales prin oprirea adunărilor de noaptea și în special a șezătorilor, care precum preste tot (?!? Red. „Trib.“) așa și în comuna noastră sînt culbutur tuturor fărădelegilor, neexceptînd nici chiar pe cele curat femeiești. Și tocmai din motivul acesta m'am simțit îndatorat a sparge acele șezători, ear' nu din nisuița de a mă recomanda, cum susține Sirius. Afirmarea, că dispozițiile luate atunci ar fi fost desaprobat de un superior al meu — este o mistificare reuțăcioasă. Cred, că din aceste reese, că pașul făcut de mine a fost justificat de împregiurările locale și l'am făcut avînd în vedere siguranțarea și moralitatea publică în comună. Căt pentru Sirius din Turda fi recomand, că dacă se subserie Sirius ar trebui să privească lucrurile în lumină clară, ear' nu cu atîta miopie intelectuală, alergînd cu cele auzite la redacțiuni, prin ceea-ce comite un cumpit abuz de ospitalitate acestor „șezători împregiurate“, că Sirius numai din auzite a scris, cu atît mai puțin poate scușa tonul bațocoritor al croniceii sale. Au nu cugetă d-sa, că caracterul fiecăruia nu e marfa, în care să poți scormoni cum îți place?! Al onoratei redacțiuni stimător: Luna-de-Arieș, 16 Februarie n. 1895. Alexa Hada, primar.

Observăm, că rectificarea este subscrisă de primarul Hada, dar' comparînd scrisorile, reese, că ea este scrisă de altul. Cuprinzînd astfel de grele acuse și noi neavînd motiv să punem la îndoaleă sinceritatea celor comunicate de Sirius, declarăm că sîntem gata a pune unui om de încredere al nostru ori când la dispoziție manuscrisul pentru-că să se poată dovedi din o eventuală scurture asupra lui, cine este ajutorul dlui Hada. Sperîm astfel, că lămuriri în această chestiune vor mai urma.

Prigoniri. Pe ziua de 22 Februarie este citată și vrednică protopopeasă din Seliște, stimata d-nă Maria Majer, să se prezente în cancelaria pretorială din Seliște. Causa pentru care e citată este colectarea obiectelor pentru tombola.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dela Brașov.

Relațiuni sociale. — Balul. — Planuri pentru viitor. 16/27 Februarie.

Dintre toate centrele noastre, Brașovul este poate cel mai favorizat. Așezat la frontieră, este în imediată și directă legătură cu București, inima vieții românești. Poziția geografică deasemenea îl face atrăgător. Ear' dacă n'aresatele românești ce încungiuă Sibiul de pildă, nu este mai puțin adevărat, că are destulă populație română atît între zidurile sale, cât și prin apropiere.

Ceea-ce îl deosebește însă de toate celelalte orașe în care se adăpostesc Români, e numărul mare de familii române bogate și inteligente. Familile Diamandi, Dușoiu, Stănescu, Ghiță B. Pop etc., deși fac parte din clasa comercianților, alcătuiesc — dimpreună cu familiile atotam profesori — de sigur elita societății române. La școala comercială și gimnasiu sînt apoi o întreagă pleiadă de tineri profesori și elevi, care iau deja parte la diferitele mișcări sociale. Cu un cuvnt: are toate elementele prin care ar pute să manifesteze o neîntrecută viață românească culturală și politică.

Cu toate acestea, în privința vieții românești Brașovul de ani mulți a căzut pe al doilea plan. Numai acum, de când cu constituirea societății domnișoarelor, pare

a lupta se ajungă, în privința vieții sociale, earăși în rîndul antăiu.

Causa inerției ce l-a bîntuit de atîta vreme, este — după unii — decadența comercială.

Va fi și asta, nu tăgăduesc. Dar' stăruin a crede că adevăratul motiv este boala românească: tendența ce o avem fiecare să jucăm cel dintăiu rol, invidia față de cel-ce ajunge mai sus, nedisciplina când în fine totuși ne-am călcat pe inimă se întrăm într-o organizație oare-care.

De aici certurile locale, de aici înghebarea atător clii, de aici micle reuțăți, care stavilesc ori-ce propășire.

Așa-i aproape pretutindeni.

Ca la Brașov însă nicăiri.

În Brașov este casină a tuturor Românilor brașoveni. Asta nu împedecă însă că se se organizeze aparte grupuri, grupuri, care își au sediul în cutare cafenea, ori restaurant. În Brașov se formează coalițiuni (ce țin cu anii) în vederea alegerii unui preot; sînt partide care reprezintă pe „trocari“ și sînt „venetici“, între ele adesea răboiul ajunge de tot pătimaș.

În Brașov e o luptă continuă între cucoane pentru a alege pe doamna cutare ori cutare presidentă a Reuniunii femeilor. Ear' căt de mult „circumspecțiunea“ Sașilor bătrâni s'acîetățenit și între Români, se poate judeca și din următorul cas: venind aici d-na Henrietta Sihleanu și făcîndu-i-se primire festivă, unii și unele ziceau că buchetul se nu i-l oferă presidentă Reuniunii, „ca nu cumva să se periclitizeze

Reuniunea“... În Brașov vre-o 2—3 tineri, s'au fdcut moderați numai pentru-că nu sînt mulțumiți cu actuala politică a ultraștilor: ci vor să se manifesteze o energie mai cumpilată... Moderați radicali, cu alte cuvinte. Avis, amice Coșbue!... Să-i pui la „Vorba Aluia“... Tot Brașovul numără între civii sei pe marel politician român, care tocmai acum, cu ocazia adunării Sașilor tineri, s'a declarat din principiu în contra alianței cu Sașii.... pentru-că nu-i poate suferi. De ce-i urește și cum ura poate fi un principiu, e un secret adănc.... Deocamdată însă nu-i primejdie să ne-o destăinuiească în nici o serie de.... „lămuriri“.

Ieri s'a dat în sala „Otelului Nr. 1“ balul (în scop filantropic) „Reuniunii femeilor române“. Scriu „balul“, deși în invitare se zisesse că-i „petrecere cu dans“ (unii sînt de părere să se zică „de“, ceea-ce a provocat și o discuțiune, încăt nu-i exclusă posibilitatea să-i vedem pe brașoveni împărții în tabere cu de și cu cu!).... Petrecerea dansantă (o numesc așa pentru-că se nu mē stric cu nici una din tabere!) a reușit splendid. A participat tot ce Brașovul are ales (și Brașovul are mai ales fete frumoase!) Străini au fost puțini, ceea-ce a dat petrecerii un caracter mai românesc decât a fost balul „Reuniunii femeilor române din Sibiin“ de pildă. În privința toaletelor, damele din Brașov au întrecut pe cele din Sibiin: deși toalete de mătăasă și alte stofe scumpe nu erau atatea, că la Sibiin, totuși în eleganță și gust toilel-

tele damelor din Brașov au fost superioare. Dacă ar fi fost și animație mai mare, Brașovul în privința balurilor ar fi antăiul. Primul quadril l-au dansat 86 părechi.

Au participat la acest bal doamnele: Agnes Dușoiu, presidenta reuniunii, Octavia Stănescu, Maria Stănescu, Diamandi, Steriu, Gh. P. Pop, Maria Popea, Penciu (Zernești), Dr. Baiulescu, Maria Dușoiu, Goldiș, Vlaicu, Sanciali, Braniște, Bogdan, Ciureu, Murășian, Zănescu, Sorescu, Biren, Navrea, Lengher, Voina, Cipu Blebea, Demian, Popovici, Arion Puscar, Nicolau etc. etc. apoi domnișoarele: Elena și Maria Stănescu, Maria Steriu, Valentina și Hortensia Penciu (Zernești), Mara Popea, Livia Popea, Elena Nastasi, Victoria Brănescu, Elvira Diamandi, Marietta Ilasievici, Agapia Nicolau, Maria Sterică, Maria Bogdan, Veturia Sanciali, Maria Sorescu, Otilia Popovici, Elena Orghidan etc.

Din onorațiii orășului au fost prezenți generalul comandant al brigadei, cu doamna, și șpanul Maurer.

Din România au fost domni Bunescu, șeful vămii și Găvănescu, subșef al gării Predeal; Stănescu (Ploiești); din pârțile Aradului au fost Dr. St. C. Pop, din Banat judele Pop, Dr. Brănescu, din Orăștie Dr. Silviu Moldovan și Aurel Barcian, din Sibiin Russu Șirianu, din Seliște notarul Hențu.

Comitetul arangiator a avut ca president pe dl profesor Nichi Popovici, care a desvoltat un zel neobosit și vrednic de toată laudă întru reușita balului. Între arangiatori au fost apoi dl Gh. B. Pop, Dr. Baiulescu, I.

Boiu, I. Cipu, St. Mihailovici, St. Maximilian, N. Dușoiu, N. Ciureu, Gr. Birșu, G. Zănescu.

Quadrilul-cotilion l-au arangiat cu multă abilitate domnii N. Popovici și Gh. B. Pop.

O singură observare în privința programului: ar fi bine, ca pe viitor dintre 11 dansuri să fie mai mult decât unul românesc! Atîta numai (o „Română“) e puțin.

Are haz greva antifrachistă ce a precedat balul: unii dintre tineri au fost de părere să nu se ceară toaletă de rigoare (frac). Neputînd învinge, s'a pus în grevă: n'au venit la bal, ba au făcut chiar și propagandă contra balului...

Eată încă o specialitate de Brașov: grevă contra fracului!

Pentru viitor, damele din Brașov au de altfel un plan frumos: întrunirea la un loc, într-o petrecere mare a tuturor Românelor. O idee admirabilă, care dacă se va realiza, va contribui mult la întărirea sentimentului național. Păcat numai, că și cu privire la acest plan, au început șoaptele: că unele numai din ambițiune încrează, că altele tot din ambițiune stău de-o parte... Treabă bună numai prin soađaritate și iubire sinceră se poate face.

Să sperăm că Brașovul, care prin punerea la cale a colectării obiectelor pentru tombolă a căștigat drept la recunoștiința tuturor Românilor, și în privința celui mai nou plan al damelor române va cășiga aceleași meritate laude.

L.

...a seata după orele 3 pe când eram...

Spion românesc. Bolnavindu-se greu în toamna anului trecut...

Din Braşov. (Correspondenţă specială a „României musicale“).

Ca în Rusia. Azi au fost d-nii I. Costin şi I. Dolean la judele de instrucţie...

Convocare. Membrii comitetului central al „Reuniunii învăţătorilor gr-or din districtul Sibului“...

de fiecare acţiune; din care taxă de înscriere şi a 5-a parte din suma fiecărei acţiuni...

Un ziar bine informat. Care ar pute să fie altul decât — „Erdélyi Híradó“.

Reuniunea patinatorilor din Sibiu a arangiat din nou patinagiu de seară, care a avut loc alături, Duminecă, la orele 6—8.

Bravo cultura maghiară! Din Şoproon se vesteşte o ştire aproape de necrezut...

Dare de seamă. Tinerimea corului vocal din comuna Bocşa-română a arangiat în ziua de 30 Ianuarie v. a. c. un bal împreunat cu concert...

Necrolog. Ni-se anunţă moartea elevei de cl. II. elementară: Eugenia Ana Precup, întemplată în urma boalei „Difteritis“.

— Ioan Covaci, culegător-tipograf a răposat Sâmbătă, în 16 Februarie st. n. în Blaj, la orele 2 d. a., în etate de 25 ani.

Aristocraţia bosniacă. Nu demult un arheolog a descoperit (?), se zice, într-o veche mănăstire din Bosnia, o carte bătrână...

Zăpadă mare ni-se anunţă din toate părţile. Comunicaţia în cele mai multe părţi este întreruptă...

cile comunicaţiei, curând zăpada îngrămadă în calea trenului. În Budapesta şi în Viena deasemenea e zăpadă mare.

Ger. După zile calde ca de primăvară s'a reîntors iarna earăşi. Zăpadă groasă acopere întinsele câmpii şi munţii înalţi.

Petreckeri. Primim următoarea: Înviatare la petrecerea cu joc, ce se va arangia Duminecă la 24 Februarie st. n. 1895 în localităţile şcolii fundanţionale din Borgo-Prund.

— Tinerii Români din Lugoj invită la petrecerea împreună cu concert şi producţiune teatrală, care se va arangia în 11/23 Februarie 1895 în localităţile hotelului „Concordia“.

Pošta redacţiunii. D-nii S. Zeehan în G. Se va publica.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 19 Februarie n. Ministrul-president Bánffy a adresat M. Sale Monarhului o telegramă de condolenţă, concepută în cuvinte calde...

Pe lângă aceasta dl Bánffy a mai adresat o telegramă de condolenţă şi Arhiducelui Frideric.

Menton, 19 Februarie n. M. Sa împăratul Francisc Iosif a plecat la Viena, unde va ajunge azi noapte la 11 ore.

Moştenitorul universal va fi pe semne Arhiducele Frideric, ginerile defunctului Arhiduce.

Budapesta, 19 Februarie. n. Preşedintele Dietei Szilágyi anunţă încetarea din viaţă a Arhiducelui Albrecht, în prezent unicul mareşal al armatei noastre.

Budapesta, 19 Februarie. n. Preşedintele Dietei Szilágyi anunţă încetarea din viaţă a Arhiducelui Albrecht, în prezent unicul mareşal al armatei noastre.

În Casa Magnaţilor, preşedintele Szilágyi aduce defunctului Arhiduce primos în cuvinte calde. Casa decide a se da în protocol expresie compătimirii sale pentru M. Sa Monarhul şi a exmite o deputaţie la sărbătoare de înmormântare.

Arco, 19 Februarie n. Regimentul rusesc, care poartă numele defunctului Arhiduce, şi-a exprimat prin telegramă condolenţele, anunţând că trimite o deputaţiune la înmormântarea Alteţei Sale.

...Bibliografie.

Pe masa din chiliile noastre, pe grinzile din căscioarele poporului nostru se află poezii şi jurnale, lucruri frumoase, ear' Sfânta Scriptură numai ici-colea, şi aceasta o regretăm, apoi „Vieţa sfinţilor“ nicăiri, pentru-că atare op cu litere latine încă nu s'a edat.

Opul întreg va consta din 70—80 coale de tipar, şi-l voi eda în trei tomuri, cuprinzând fiecare tom vieţa sfinţilor de pe patru luni şi va fi de 20—30 coale de tipar.

Opul întreg va consta din 70—80 coale de tipar, şi-l voi eda în trei tomuri, cuprinzând fiecare tom vieţa sfinţilor de pe patru luni şi va fi de 20—30 coale de tipar.

Preţul opului întreg va fi 4 fl. 50 cr.; ear' a tomurilor singuratic 1 fl. 50 cr. sau trei coroane.

După-ce opul l-am prelucrat din autorii cei mai buni şi am fost cu privire mai ales la observările din Calendarul eruditului bărbat Dr. Nicolau Nilles, am speranţă că Preaveratele guverne diecesane vor concede, să se poată procura opul meu şi pentru sîntele biserică şi pentru bibliotecile parohiale şi şcolare.

Cel-ce va prenumera tomul întâiu, va fi considerat de prenumerant la opul întreg.

A apărut Nr. 3 din anul al doilea al admirabilei reviste ilustrate pentru familie „Vatra“ cu următorul sumar: Gogu şi Goguşor, de Ioan Slavici. — Inimii mele (poezie), de Ioan Moţa. — Hipnotismul, de Sc. A. Stănescu. — Banca Solitară (poezie), de George Murnu. — Prăvălia pisiceii, după Balzac. — Doina, poezie de G. Coşbuc. — Pescarii (schite din viaţa lor, de St. Basarabeanu. — Ovreul care n'a răzuit nimic (din povestirile lui Hauff), de Em. Florescu. — Fel şi fel, de ... Ilustraţiune: Întoarcerea. — Vulpea în cursă. — Ispita Sfântului Ieonim. — Atacul fatal. — Fata din străinătate. — Amor. — Mode.

La Institutul Tipografic, Sibiu se afla de vînzare:

Nuvele, de Russu Şirianu. Preţul unui volum este 1 fl.

A apărut: Limba română. Fiinţa, originea, rudeniile şi istoria ei. Manual pentru gimnasil, şcolare reale şi pedagogice. De Virgil Oniţi u directorul gimnasului român din Braşov. Editura librăriei Ciurecu.

Se află de vînzare la „Institutul Tipografic“:

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

„Idile şi balade“ de G. Coşbuc, marele nostru poet.

Preţul unui volum fl. 1 65.

Bursa de mărfuri din Budapesta la 16 Feb. n. 1895.					
Sămînţe	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilo.
		dela	până		
Grâu					
Bănăţenesc nou	75			76	
Grâu dela Tisa	75			76	
Grâu „Pesta”	75			76	
Grâu de Alba-Reg.	75			76	
„Bacica	75			76	
Grâu ung. de Nord	75			76	

Orz	de nutreţ	60—62	5.0	6.15
„	de vînzare	62—64	6.30	6.80
„	de bere	65—66	7.15	8.15
„	—	39—41	5.90	6.30
Cucuruz (porumb)	băna ¹⁷	75	6. —	6.05
„	de alt soi ¹⁸	75	—	—
Meiu	—	—	6.20	6.80
Hrică	—	—	—	—

Mărfă pe termen	Grân	Sept.-Oct.	Paş se: 100 chilogr.	6.92	Mărfă pe: 100 chilogr.	6.94
	„	„		6.66		6.52
	„	„		6.25		6.26
	„	„		6.25		6.26
„	Orz	Sept.-Oct.	Paş se: 100 chilogr.	6.04	Mărfă pe: 100 chilogr.	6.04
	„	„		6.04		6.04
	„	„		6.04		6.04
	„	„		6.04		6.04

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință on. public, că averea bisericii ev. luth. C. A. din Mediaș, 111 jugere catastrale, aflate pe teritoriul Mediașului și provăzută cu adăpătoare, se dă în arândă pe un timp de 3 (trei) ani ca pășunat pentru vite.

Licitația va avea loc în 5 Martie st. n. 1895 la 9 oare a. m. în sala primăriei din Mediaș.

Pentru primirea condițiilor la licitație, sunt poftiți cei interesați a se adresa la dl **Daniel Schwarz în Mediaș.**

Cei-ce doresc a arândă averea mai sus amintită sunt rugați a aștepta ofertele în scris cu un vadiu de 70 fl. domnului Daniel Schwarz, cassar bis. în Mediaș. [740] 1-1

Mediaș, 15 Februarie 1895.

Presbiterul ev. luth. C. A.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Renașterii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES

AL ZIARULUI

„TRIBUNA”

O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Desbaterile urmate înaintea curții cu jurați în ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de acuzare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar. Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rusu Șirliuș, — precum și articolul închinat și cererea de punere sub acuzare a ziarului „Tribuna”.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

Hârtie de scrisori

cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozincă sublimă a Fetei Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în ori-ce mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Salon de pianuri și atelier de reparaturi

F. A. KAUFFMANN,

Piața mică nr. 13. Sibiu, Piața mică nr. 13.

Mărindu-mi depositul meu de pianuri și armoniuri încât se pot „satisfice toate așteptările publicului mare”, îmi permit cu respect invitarea, de a-mi cerceta cât mai des depositul meu. Condiții avantajoase de vânzare asigurate; garanția se înțelege de sine și sper că-mi voui asigura în măsură tot mai mare mulțumirea și încrederea onorabilului public. Instrumentele usate le schimb sau le cumpăr. [757] 1-10

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndrăgeliul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărnaș cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndrăgelnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgarăitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Brăt. Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Possacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadată.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.